

ת"פ 45284/08/18 - בעניין: מדינת ישראל - נציבות מס הכנסה נגד ליוינג ארט מדרה בע"מ, חאלד מסרי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 45284-08-18 רשות המיסים - לשכה משפטית -
מחלקה פלילית נ' ליוינג ארט מדרה בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - נציבות מס הכנסה המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד ורד דשא

נגד

1. ליוינג ארט מדרה בע"מ הנאשמים

2. חאלד מסרי

ע"י ב"כ עו"ד קרן זרקו זמיר

גזר דין

1. הנאשמים - חברה פרטית, אשר בתקופה הרלוונטית עסקה בייצור ושיווק רהיטים, ומנהלה הפעיל - הורשעו על פי הודאתם בעבירות של **אי הגשת דו"ח (בצירוף מאזן ודו"ח רווח והפסד מאושרים על ידי רואה חשבון)** על הכנסותיה של הנאשמת לשנת המס 2015, כאשר מחזורה העסקי של הנאשמת על פי דיווחיה למע"מ בשנת 2015 עמד על סך של 4,145,269 ₪, עבירה בניגוד לסעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 יחד עם סעיפים 117 ו-224א' לפקודה (**אישום מס' 1**); וב-3 עבירות של **אי העברת מס שנוכה במקור**, ביחס לחודשים מאי-יולי 2016 שאז לא העבירו לפקיד השומה מס הכנסה שניכו ממשכורות ששילמו לעובדים ולקבלני משנה שלהם בסך כולל של 36,630 ₪, בניגוד לסעיף 219 לפקודת מס הכנסה יחד עם סעיפים 117, 164 ו-166 לפקודה ולתקנות שהותקנו מכוחה (**אישומים 2-4**).

2. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצעו הנאשמים. היא טענה שפסיקת בתי המשפט מתייחסת לעבירות המס שעניינן אי העברת המס שנוכה ממשכורתם של עובדים כאל שליחת יד לקופה הציבורית ועל כן, עבירה זו נתפסת כעבירת גניבה. עוד טענה התובעת שכאשר לא מוסרים המחדלים במלואם, קובעת הפסיקה שיש להשית על הנאשמים עונשי מאסר לריצוי בפועל. במקרה שלפנינו, הסיר הנאשם את המחדל הנוגע לדו"ח החברה מושא האישום הראשון, אך לא השכיל להסיר את המחדלים הנוגעים לעבירות אי העברת הניכויים מושא אישומים 2-4. נטען שגובה חוב הניכויים, כולל ריבית והצמדה, עומד היום על סך של 46,000 ₪.

עמוד 1

על כן, ונוכח פסיקה שהגישה, עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר ביחס לעבירות אי הגשת הדו"ח, לצד קנס כספי הנע בין 8,500 ₪ (הקנס שהיה מוטל לו היה מוגש קנס מנהלי) ל-29,200 (הקנס המקסימלי על פי חוק העונשין); ומתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בגין כל עבירה של אי העברת ניכויים, לצד קנס כספי בשיעור של כ-10% מסכום הקרן. נוכח העובדה שלא הוסרו המחדלים בנוגע לעבירות של אי העברת הניכויים, עתרה התובעת למקם עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם אך לא בתחתיתו, לצד מאסר על תנאי, קנס כספי והתחייבות.

3. ב"כ הנאשמים טענה שמדובר בעבירות שלא קדם להן תכנון מוקדם ולא היתה כל כוונה להונות או לגנוב. עבירות הניכויים דומות במהותן לעבירות של אי הגשת דו"ח מע"מ במועד, דהיינו כספים שהיו אמורים לעבור למדינה ולא הועברו - לא בשל כוונת מרמה או גניבה - אלא כתוצאה ממצב כלכלי קשה. הנאשמת חברה לייצור ושיווק רהיטים לא הצליחה להגיש את הדו"ח לשנת המס 2015 ואת ניכוי מס ההכנסה של העובדים לחודשים מאי-יולי 2015. את הדו"ח הגישה כבר במאי 2016, אך אז החל הנאשם לסבול מבעיות רפואיות כמפורט במסמכים הרפואיים **נע/3**, ואף נכנס לקשיים כלכליים, כמפורט בצו הכינוס **נע/1**, ועל כן פעילות הנאשמת הופסקה בשנת 2016 והנאשם לא הצליח להסיר את המחדלים, כאשר סכום המס שנכסה לעובדים ולא הועבר למס הכנסה עומד על סך כולל של 36,000 ₪, סכום נמוך ביחס לתיקים אחרים.

ב"כ הנאשמים טענה שמתחם העונש ההולם נע ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר, כאשר מדובר במסכת עובדתית אחת שיש לקבוע לגביה מתחם עונש אחד. נוכח העובדה שמדובר במחדל יחיד שנותר בסך של 36,000 ₪, עתרה ב"כ הנאשמים להסתפק בענישה צופה פני עתיד. נטען שהנאשם לא עובד כיום, הוא בן 58, נשוי, אב לילדים וסב לנכדים, סובל מבעיות רפואיות וניתן לגביו צו כינוס. הוא חסר כל וללא רכוש או נכסים. גם אשתו סובלת מתחלואה פיזית ונפשית **(נע/4)**. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות והתאמץ להסיר את המחדלים.

על סמך טבלת פסיקה שהגישה, ממנה למדה שבתי המשפט נוהגים להטיל עונשי מאסר לריצוי בעבודות שרות כאשר המחדלים בסכומים גבוהים יותר, עתרה ב"כ הנאשם להסתפק בענישה צופה פני עתיד. לענין הקנס - טענה שאין להקיש מסכום הקנס שהיה מוטל אילו התיק היה נסגר בקנס מנהלי שכן, במקרה כזה, כתב האישום נגד הנאשם היה נמחק, ואילו בענייננו, תירשם לנאשם הרשעה פלילית.

דין והכרעה

4. אין חולק באשר לערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם, שעניינם, בין היתר, שמירה על חוסנה ובטחונו הכלכלי של הקופה הציבורית; מניעת פגיעה בערך השוויון בנשיאה בנטל המיסים; ומניעת פגיעה באפקטיביות של מערכת המס וביכולתה לתכנן את היקף הגבייה במועד.

הפסיקה קבעה שעבירות כלכליות הן עבירות חמורות, אשר בדרך כלל מבוצעות על ידי אנשים נורמטיביים, על רקע קשיים כלכליים, ועל כן, לנסיבות אישיות, בדרך כלל, לא ניתן משקל גבוה אל מול שיקולי הענישה האחרים והאינטרס הציבורי הברור שבהחמרת הענישה, כדי הטלת מאסרים (ולו לריצוי בעבודות שרות), על מנת להרתיע אחרים מלבצע את אותן עבירות.

[רע"פ 6371/14 אבו מנסי באסם נ' מדינת ישראל (28.10.14); רע"פ 1688/14 דוד כץ נ' מדינת ישראל]

(9.3.14); רע"פ 4323/14 רוני מולדובן נ' מדינת ישראל (26.6.14).

5. במקרה שלפני מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים אינה נמוכה - הנאשמים נמנעו מלהגיש דו"ח שנתי אחד, כאשר המחזור העסקי של הנאשמת באותה שנה עמד על כ-4 מיליון ₪; בנוסף, ב-3 הזדמנויות שונות, גבו הנאשמים מס הכנסה מעובדים ומקבלני משנה שלהם, ונמנעו מלהעביר את הניכויים לרשויות המס, כאשר סכום הניכויים עמד על סך של 36,000 ש"ח. דהיינו, אין מדובר במעידה חד פעמית, אלא בהתנהלות מתמשכת המשלבת אי הגשת דו"ח שנתי ואי העברת ניכויים ב-3 הזדמנויות שונות, עובדה המהווה פן מחמיר. מנגד, הנאשמים הגישו את הדו"ח לשנת המס 2015 ובכך הסירו את המחדל. אך בכל הנוגע לסכום הניכויים, הרי שזה עומד נכון להיום (כולל הצמדה וריבית פיגורים) על סך של 46,000 ₪, סכום שאכן אינו גבוה במיוחד, אך גם אינו מבוטל. יחד עם זאת, הנאשם לא ביצע את העבירות בכוונת מרמה או הונאה, אלא כתוצאה מקושי כלכלי אליו נקלע.

6. באות-כוח הצדדים מסכימות שמתחם העונש ההולם בגין עבירה של אי הגשת דו"ח שנתי נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר ושיש למקם עונשו של הנאשם ביחס לעבירה זו בתחתית המתחם נוכח הסרת המחדל בענין זה. כך גם ביחס לעבירה של אי העברת ניכויים, מסכימות באות-כוח הצדדים שהמתחם נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל, לצד קנס כספי. אלא שלשיטת ב"כ המאשימה יש למקם עונשו של הנאשם בגין עבירה זו ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתיתו, זאת נוכח אי הסרת המחדל.

בניגוד לעמדת ההגנה, סבורני שאין מדובר ב"אירוע אחד", אלא שכל עבירה של אי העברת ניכויים מהווה אירוע נפרד (ראה והשווה: רע"פ 717/85 קונפורטי נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(4) (29.12.85); רע"פ 122/82 עלפי נ' מדינת ישראל, פ"ד לז(2) 326 (1983)).

7. כעולה מטבלת הפסיקה שהגישה ההגנה, מנעד הענישה רחב וכולל ענישה צופה פני עתיד - אף במקרים בהם לא הוסר המחדל, וכאשר מדובר בסכומים של עשרות אלפי שקלים - וענישה הכוללת רכיב של מאסר לריצוי בעבודות שרות.

8. במקרה שלפני, שקלתי את כלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובכללן - העובדה שהנאשם כבן 58; נעדר עבר פלילי; ביצע את העבירות כתוצאה מהסתבכות כלכלית; הודה בהזדמנות הראשונה והביע חרטה; הגיש את הדו"ח השנתי בחלוף כשנה; סובל מבעיות רפואיות (נע/3); מצוי בצו כינוס נכסים (נע/1); אשת הנאשם אף היא סובלת מתחלואה פיזית ונפשית (נע/4); וחלוף הזמן הרב מאז ביצוע העבירות (כ-6 שנים).

ועדיין, נוכח אי הסרת מלוא המחדלים, כאשר סכום המחדל (כולל ריבית פיגורים) עומד על סך של 46,000 ₪, סבורני שיש למקם את עונשו של הנאשם מעט מעל לתחתית מתחם העונש ההולם ולגזור עליו תקופת מאסר קצרה לריצוי בעבודות שרות. לענין הקנס התחשבתי במצבו הכלכלי של הנאשם ובעובדה שניתן בעניינו צו כינוס.

9. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשמת 1

נוכח העובדה שנאשמת 1 אינה פעילה, אני מטיל עליה קנס כספי בסך 500 ₪ לתשלום עד ולא יאוחר מיום 24.2.22.

נאשם 2

א. חודש (30 יום) מאסר בפועל לריצוי בעבודות שרות, וזאת על פי חוות דעת הממונה על עבודות השרות מיום 22.12.21 ובהסכמת הנאשם. הנאשם יבצע את עבודות השרות בדואר כפר יונה, שדרות יחזקאל 4 כפר יונה, 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 27.2.22 בשעה 08:00 ביחידת ברקאי, עבודות שרות, שלוחת מרכז, רמלה.

הנאשם מוזהר שבמידה ולא יבצע את עבודות השרות או לא יישמע להוראותיו של הממונה על עבודות השרות ולנהליו, יהיה מוסמך הממונה על עבודות השרות להפקיע את עבודות השרות והנאשם ירצה את יתרת עונשו במאסר.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור אחת העבירות בה הורשע.

ג. קנס כספי בסך 2,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים החל ביום 24.2.22. לא ישולם תשלום במועד תעמוד כל היתרה לפירעון מיידי.

ד. הנאשם יתחייב לפניי להימנע מביצוע העבירות אותן ביצע בתיק זה, למשך 3 שנים מהיום, כאשר ההתחייבות תהא על סך 7,500 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

הנאשם:

אני מתחייב להימנע מביצוע העבירות אותן ביצעתי בתיק זה, למשך 3 שנים מהיום, כאשר ההתחייבות תהא על סך 7,500 ₪.

ניתן היום, כ"ג שבט תשפ"ב, 25 ינואר 2022, בנוכחות ב"כ המאשימה, הנאשם ובאת-כוחו.